

Дата прийняття:	09/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	09/07/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF R.A. v. RUSSIA</u> (Application no. 2592/17)
Зміст:	6 лютого 2015 року заявника було звинувачено в Узбекистані у вчиненні злочинів з релігійних та політичних мотивів; рішення про його досудове тримання під вартою було постановлено за його відсутності, а самого заявника оголошено в міжнародний розшук. 3 листопада 2015 року заявника було затримано та поміщено під варту органами влади Росії до 19 жовтня 2016 року. 18 листопада 2015 року органи влади Узбекистану звернулись із запитом до Росії про видачу заявника в порядку екстрадиції, що було санкціоновано заступником Генерального прокурора Росії 15 вересня 2016 року. 10 січня 2017 року Суд задовольнив заяву заявника про застосування тимчасових заходів відповідно до Правил 39 Регламенту Суду, і його видворення було зупинено до завершення розгляду справи Судом. Уряд Росії був негайно проінформований про введення таких заходів. 12 січня 2018 року заявника було затримано та накладено

	адміністративне стягнення у вигляді штрафу за порушення правил перебування іноземців на території Росії. Працівники поліції у своїх протоколах вказували, що заявник застосовував фізичну силу до них, тому вони були вимушені застосувати наручники. 13 січня 2018 року заявник покинув територію Росії. 14 червня 2018 року представник заявника проінформувала Суд, що органи влади Росії примусово видворили заявника до Узбекистану. Вона стверджувала, що попередньо заявника було затримано та залишено у поліцейському відділку. Наступного дня працівники ФСБ доставили заявника до аеропорту та контролювали його виїзд з Росії; окрім іншого вказала про недотримання Правила 39 Регламенту Суду. Після прибуття до Узбекистану заявник був негайно заарештований та поміщений під варту. 8 вересня 2018 року заявник визнав себе винним за пред'явленими обвинуваченнями, суд призначив йому покарання у виді 2 років і 9 місяців позбавлення волі умовно.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 4 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість). Невиконання державою своїх зобов'язань щодо тимчасових заходів відповідно до Правила 39 Регламенту Суду та зобов'язань за статтею 34 Конвенції.